

om, har kostet Statskassen, men ogsaa paa- vist, hvad private have givet dertil, nemlig endnu mere end Statskassens Tilskud, men det undlod det ærede Medlem ganske at berøre. Jeg havde dernæst henvist til de Erklæringer fra Videnskabsmænd, som forelaa til Anbefaling af, at Materialet bearbejdedes, jeg havde paavist, at Ekspeditionen havde givet Nationalmuseet en hel Række af Genstande inde fra Asien, som Nationalmuseet satte stor Pris paa, hvorom der foreligger Erklæring fra Direktøren. Jeg havde henvist til Erklæringer fra Videnskabsmænd som Adam Poulsen, Professor Valdemar Schmidt og Professor Warming, der alle, som de skrive, paa det varmeste anbefale Rigsdagen at bevilge Penge for at faa dette Materiale bearbejdet. Alt dette undlod det ærede Medlem imidlertid at tage Hensyn til, det er ikke det ærede Medlems Sag, det rører ham ikke, at Videnskabsmænd anbefale at faa dette Materiale bearbejdet. Nej, siger han, dette er alt for dyrt, der kan slet ikke være Tale om at gaa med til at give saa mange Penge. Det ærede Medlem ved godt, at dette at faa videnskabeligt Materiale bearbejdet koster mange Penge. Jeg behøver i saa Henseende kun at henvise til Ingolf-ekspeditionen. Den var ganske vist mere betydelig, og der var ogsaa Tale om meget større Summer. Selve Ekspeditionen kostede 150,000 Kr., og Bearbejdelsen, som vi ogsaa have her paa Omtale i Betænkningen, skulde koste 95,000 Kr. I 6 Aar skulde vi foreløbig bevilge 10,000 Kr. aarlig til den videnskabelige Klassifikation og Bearbejdelse af disse Vegetationer paa Havbunden ved Island, oppe ved Jan Mayen og oppe ved Grønlands Kyst. Saadan noget koster nu en Gang mange Penge. Der er dog her ikke Tale om en overdreven stor Sum, 13,100 Kr. Det ærede Medlem siger: Ja, men saa kommer Trykningen. Det ærede Medlem ved jo, at der er den allerstørste Udsigt til, at Carlsbergfonden overtager Trykningsomkostningerne (Afbrydelse af *K. M. Klausen*). Det ved det ærede Medlem meget godt. Ligesom Carlsbergfonden i sin Tid gav Tilskud til Ekspeditionen, saaledes er der den bedste Udsigt til, at den overtager Trykningen, og i alt Fald ere vi paa ingen Maade ved vor Afstemning her forpligtede til at skaffe Trykningen til Veje. Ligesom det gik med Omtalen af Kirkerne, saaledes ogsaa her: Til sidst kommer Humlen, som han sagde, Per Brask. Efter at det ærede Medlem havde talt om Ekspeditionen og det hele, sagde han: Ulyk-

ken er, at Hoffet holder paa Løjtnant Olufsen, og naar Hoffet holder paa ham, holder Venstre ogsaa paa ham, og naar Venstre holder paa ham, saa holder Bladet „Dannebrog“ paa ham, og naar man har Venstre og „Dannebrog“ under Armen, kan man sagtens komme frem (*En Stemme*: Rusland!) Ja, det ærede Medlem sagde ogsaa Rusland, mindre kan ikke gøre det, hele det russiske Rige var ogsaa paa Tapetet. Se *der* er vist Grunden til det ærede Medlems ivrige Modstand. Hvis Løjtnant Olufsen — som i øvrigt ikke skal have hele Bevillingen her, det er Ekspeditionens forskelliges Videnskabsmænd, som skulde have Penge til Udarbejdelsen — havde skrevet i Bladet „Socialdemokraten“, havde der ikke været noget i Vejen. Men naar det er Tilfældet, lad os saa tage det med Ro med hele den teatraliske Optræden for Danmarks Kultur, som det ærede Medlem forsvarer imod Asiens forældede Kultur og mod Asiens Horder, som ville nedtrampe alt, hvad der er godt her i Landet: Hele Ulykken kunde have været afværget, hvis Løjtnant Olufsen havde skrevet et Par Artikler i Bladet „Socialdemokraten“.

Holm: Jeg har begæret Ordet for at svare paa nogle af de Bemærkninger, som i Gaar fremkom fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Trier) og den ærede Minister over for den Tale, som jeg holdt. Først vil jeg dog gerne berøre en Sag, som i Dag har været Genstand for Omtale, det er den folkelige Universitetsudvidelse. Som de Herrer maaske erindre, var jeg i sin Tid imod, at Staten gav Bidrag dertil; men jeg blev overstemt, og jeg har siden ment, at efter at Folketinget havde taget dette Ståde, vilde jeg for min Del ikke fortsætte min Modstand mod Sagen. Jeg har imidlertid ikke den Tro, at denne Sag i Virkeligheden har vundet en saa stor Tilslutning, som det f. Eks. synes at fremgaa af Anmærkningerne til Finansloven. Jeg tror, at der der er givet et Billede, som ikke svarer til Virkeligheden, og det skulde undre mig, om ikke mange andre Medlemmer her i Tinget ogsaa ere blevne forbavsede ved at høre om, hvorledes denne Sag nu er i Færd med at blive en Folkesag, og hvorledes den er trængt igennem rundt omkring. Thi de færreste have sikkert mærket noget synderligt til den uden for Kjøbenhavn. Jeg har derfor ogsaa været i stor Tvivl om, det vilde være rigtigt nu at gaa ind paa det Forslag, som foreligger om at gøre